

نرگس اصغری، بازیگر:

کار کردن با بچه‌ها را از صمیم قلبان دوست داریم

از روند شکل‌گیری این اثر و پرداخت بر نقش‌هایی متعددی که ایفا می‌کنید بگویید.

خب پینوکیو در ابتدا نمایشنامه خوانی شد و به دلیل استقبال و باز خورد خوب مخاطبان تصمیم گرفتیم کار تولید صحنه‌ای شود و در این مسیر قطعاً تغییراتی در کار ایجاد شد. از آنجایی که نقش‌ها متعدد و کوتاه بود تصمیم بر این شد که بین من و آقای دری این نقش‌ها تقسیم شوند تا هم روند داستانی اثر حفظ شود و بتوانیم توالی خوبی داشته باشیم و با تغییر لباس و تا حدی گریم از شخصیتی به شخصیت دیگر برویم و از سویی به خاطر کوتاه بودن نقش‌ها باز بگر باید فقط برای یک نقش کوتاه می‌آمد و در زمان باقی‌بیکار مینشست این مسئله در بعد اقتصادی نیز این امری مهم بود بر همین راستا در هر تمرین برای هر نقش چندین اتود می‌زدیم و تیپ‌های مختلف را اجرا می‌کردیم و با نظر آقای زارع و همکاری آقای دری یکی از این اتودها فیکس می‌شد و امیدوارم که از پس ایفای این چند نقش متفاوت برآمده باشیم.

در مورد اشعار نمایش و موسیقی کار به نظر می‌آید تا حد زیادی به همان فرم غربی و فرنگی کار پایبند بوده‌اید.

بله دقیقاً همینگونه که می‌فرمایید ما می‌خواستیم که حال و هوای کار حفظ شود و تصمیم نداشتیم که پینوکیو را آداپت و یا ایرانی‌سازی کنیم بلکه بیشتر می‌خواستیم یک حالت نوستالژیکی برای خانواده‌ها و بچه‌ها داشته باشد. به همین علت تصمیم بر این شد که هم محتوا و هم مدل اشعاری که من می‌گفتم و هم مدل موسیقی کار که اتفاقاً در ساخت آن از هوش مصنوعی استفاده شد پایبند به همان فضای اصلی اثر باشد.

در زمینه استفاده از هوش مصنوعی برای موسیقی‌های این نمایش بگویید. حقیقتش خود ما چندان به مسئله هوش مصنوعی آشنایی نداشتیم و پیش از آنکه تکنولوژی آشنا باشیم با بعد هنری یک اثر سر و کار داریم به همین علت از یک مشاور در این زمینه استفاده کردیم. آقای علی پور مشاور ما از نخبگان دانشگاه شریف هستند و اشراف خوبی به مسئله هوش مصنوعی دارند ایشان شکل‌های مختلفی از موسیقی را که می‌شد روی این اشعار و کار بنشینند و حال و هوای اثر را نیز حفظ کند اتود کردند و در نهایت توسط آقای زارع انتخاب‌ها انجام شد.

حضور بازیگرانی که اغلب زیر سن نوجوانی هستند چه چالش‌هایی به همراه داشت؟

روند تولید این نمایش بیش از ۷ ماه طول کشید به خصوص که بازیگران کار محصل هستند و این امر زمان تمرینات ما را با محدودیت‌هایی مواجه می‌کرد از طرفی بخاطر سن بچه‌ها خانواده‌ها باید در زمینه رفت و آمد و تمرینات خیلی همکاری می‌کردند و مشغولیت خانواده‌ها نیز ممکن بود چالش‌هایی ایجاد کند و جدای از این پر شر و شور بودن و شیطنت خود بچه‌ها که من، آقای زارع و آقای دری به علت سالیان زیادی که در کنار بچه‌ها هستیم با آن آشنایی داشته و کار کردن با بچه‌ها را از صمیم قلبان دوست داریم و همین علاقه باعث شده ما بتوانیم این روند را با همه سختی‌هایش پشت سر بگذاریم.

سخن پایانی:

این نمایش برای ما بزرگترها یک خاطره نوستالژیکی است به همین علت از بزرگترها در کنار کودکان دعوت می‌کنم به دیدن این نمایش بیایند تا هم خاطره‌ای برای خودشان تازه شود و هم کودکان این نسل از این قصه و نمایش لذت ببرند.

علیرضادری، بازیگر:

مخاطب امروز بانسل‌های گذشته تفاوت دارد

خانم اصغری بازی کنند و باقی نقش‌ها را نیز ۱۶ بازیگر کودک و نوجوانی که خیلی هم خوب ایفای نقش می‌کنند بر عهده گرفتند. ایفای این نقش‌ها برای من علاوه بر اینکه هیجان انگیز بود ریسک نیز به همراه داشت چون مخاطب امروز با نسل‌های گذشته تفاوت دارد و باید جوری برای این مخاطب بازی کرد و داستان گفت که از حوصله این نسل خارج نباشد. خوشبختانه باز خورده‌هایی که در یافت می‌کنیم خیلی خوب است و امیدوارم که تا پایان اجراها نیز همین گونه پیش برود چون ما روز به روز بیشتر تلاش خواهیم کرد تا میزان رضایتمندی مخاطبان مان بالاتر برود.

یک نکته مهم فانتزی کاراکترهای این نمایش و تفکیک پذیری بودن آنهاست. در این زمینه به چه مولفه‌هایی توجه کردید؟

نگاه من به کاراکترهایی که در این نمایش بر عهده دارم به کارتون و کاریکاتور نزدیک بود. یعنی کاراکترها را در این حد فانتزی در نظر گرفتم و تا آنجا که می‌توانستم و از تجربیاتم حاصل می‌شد سعی کردم کاراکترها به هم نزدیک نباشند چون برای بچه‌ها این تفکیک سخت است و می‌دانند که به هر حال کسی که کاراکتر را بازی می‌کند همان بازیگر کاراکتر دیگر است علاوه بر این در همان ابتدای نمایش من اعلام می‌کنم که قصد دارم به عنوان پینوکیو داستان زندگی‌م را تعریف کنم و همه می‌دانند که من بازی در بازی می‌کنم اما چه بهتر که بتوانم نقش‌ها را به صورت متفاوتی اجرا کنم به همین علت از تیپ‌های مختلف صدایی و تیپ‌های مختلف بدنی استفاده کردم و مدل‌های مختلف راه رفتن و اکت‌هایی به تناسب بازه سنی هر کاراکتر و با انسانی یا حیوانی بودن آن کاراکتر بهره گرفتم و در ترکیبی از همه این موارد کاراکترها شکل گرفت حال اینکه در این زمینه چقدر موفق بودم را نمی‌دانم اما تمام تلاشمان را کردیم که این اتفاق بیفتد.

از پیشینه کاری تان در زمینه نمایش کودک و نوجوان بگویید.

نزدیک به ۲۵ سال است که به صورت حرفه‌ای در زمینه تئاتر به خصوص نمایش کودک فعالیت می‌کنم البته تئاترهای بزرگسال نیز کارگردانی و بازی کردم اما عمده فعالیت من در زمینه تئاتر کودک و نوجوان بوده است. در همین راستا بیش از ۱۰ اثر نمایشی را در سالن‌های حرفه‌ای کارگردانی و روی صحنه برده‌ام و در بیش از ۵۰ اثر نمایشی بازی کرده‌ام و حدود ۴ سال نیز پیروفرخوان‌هایی که وجود داشت به فعالیت‌های حرفه‌ای نمایشی در استان‌های مختلف چین مشغول بودیم و برای کمپانی‌های مختلف نمایش کودک آماده می‌کردیم.

پدر پینو و دیگر نقش‌های این نمایش از نوستالژی‌های یک نقش‌ها و کاراکترهای دنیای کودکی ما هستند. آیا این مسئله نقش پررنگی در کاراکترها را بار بسک و چالش‌هایی همراه می‌کند؟

شخصاً در دوران کودکی کارتون پینوکیو را می‌دیدم و خیلی هم به این کارتون علاقه داشتم به خصوص با دوبله فوق‌العاده آقای مرتضی احمدی و دیگر همکارانشان. پینوکیو کارتون بسیار جذابی بود که هیچ وقت از خاطر من نمی‌رود. در دوره‌های مختلف شغلی‌ام کاراکترها و نمایش‌های نوستالژیکی زیادی را بازی و کارگردانی کردم اما کار پینوکیو در میان آنها نبود و زمانی که آقای زارع برای این نمایش از من دعوت کرد خیلی خوشحال شدم و تمام خود را برای این نمایش گذاشتم. در ابتدا اقرار بود که فقط نقش روباه را بازی کنم اما به مرور که پیش رفتیم و به خاطر بازی در بازی‌هایی که اتفاق می‌افتاد آقای زارع کاراکترهای دیگر را نیز به من سپردند و با مقداری بس و پیش کردن صحنه‌ها این امکان فراهم شد که چند نقش را من و چند نقش را نیز

